

DECIZIA

Nr. /
privind soluționarea contestației
formulată de **S.C. X S.R.L.**
înregistrată la D.G.F.P. a județului Arad
sub nr./12.10.2012
și reînregistrată sub nr./22.01.2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Direcția Municipiului București pentru Accize și Operațiuni Vamale cu adresa nr./16.01.2013, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr./12.10.2012 și reînregistrată sub nr. .../22.01.2013 asupra contestației formulate de

S.C. X S.R.L.
cu sediul în Arad, str., jud. Arad
CIF RO

înregistrată la Direcția Municipiului București pentru Accize și Operațiuni Vamale sub nr./07.09.2012 și a procedat la analizarea dosarului contestației, constatând următoarele:

S.C. X S.R.L. a formulat o solicitare de reanalizare a situației datoriiilor vamale stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./26.07.2012 emisă de Direcția Municipiului București pentru Accize și Operațiuni Vamale, solicitare înregistrată la Direcția Municipiului București pentru Accize și Operațiuni Vamale sub nr./07.09.2012.

Cu adresa nr./07.09.2012 Direcția Municipiului București pentru Accize și Operațiuni Vamale a transmis dosarul cauzei Agenției Naționale de Administrare Fiscală unde a fost înregistrat sub nr./20.09.2012.

Conform art. 209 alin. (1) din Codul de procedură fiscală dosarul cauzei a fost restituit Direcției Municipiului București pentru Accize și Operațiuni Vamale care l-a transmis Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad unde a fost înregistrat sub nr./12.10.2012.

La data de 16.10.2012 cu adresa nr./16.10.2012, D.G.F.P. a jud. Arad a solicitat societății petente să-și precizeze acțiunea, cu scopul investirii cu soluționarea cauzei a organului competent, în considerarea dispozițiilor art. 7 „Rolul activ” din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată și art. 7 din Legea nr. 554 din 2 decembrie 2004 a contenciosului administrativ coroborat cu dispozițiile art. 205 și art. 207 din Titlul IX *“Soluționarea contestațiilor formulate*

împotriva actelor administrative fiscale” din OG nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscală, care reglementează dreptul la contestație și procedura de soluționare a acesteia, ca lege specială.

La data de 22.10.2012, petenta cu adresa înregistrată la D.G.F.P. a jud. Arad sub nr./ad/22.10.2012, a răspuns solicitării, precizând că își fundamentează contestația pe dispozițiile art. 205 și art. 206 din OG nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedură fiscală.

D.G.F.P. a jud. Arad a restituit dosarul contestației Direcției Municipiului București pentru Accize și Operațiuni Vamale, cu adresa nr./30.10.2012 în conformitate cu dispozițiile art. 213 din Codul de procedură fiscală, republicat coroborat cu pct. 3 din Ordinul nr. 2137/2011, în vederea întocmirii acestuia conform actelor normative precitate, respectiv a completării Referatului cu propuneri de soluționare a contestației cu precizări privind îndeplinirea condițiilor de procedură, mențiuni privind sesizarea organelor de cercetare și urmărire penală, după caz, precum și propuneri de soluționare a contestației, având în vedere toate argumentele contestatoarei și documentele în susținere, în condițiile legii.

Urmare corespondenței efectuată cu Direcția Municipiului București pentru Accize și Operațiuni Vamale, cu adresa nr./16.01.2013, înregistrată la D.G.F.P. a jud. Arad sub nr./22.01.2013, a fost retransmis dosarul contestației întocmit în condițiile legii, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad fiind investită în mod legal cu soluționarea contestației.

Societatea petentă X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. 192/26.07.2012 emisă de către Direcția Municipiului București pentru Accize și Operațiuni Vamale.

Suma totală contestată este în cuantum de lei reprezentând:

- taxa antidumping - lei
- dobândă compensatorie - ... lei
- taxa pe valoarea adăugată - lei
- penalități de întârziere aferente TVA - ... lei
- dobânzi de întârziere aferente TVA - lei

Contestația a fost semnată de dl., în calitate de administrator al societății petente, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în considerarea faptului că actul atacat a fost comunicat societății petente la data de 22.08.2012 prin, iar petenta a depus la Oficiul Poștal Arad 1, la data de 05.09.2012, solicitarea de reanalizare a situației datoriiilor vamale stabilite prin Decizia

pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./26.07.2012, ulterior precizând faptul că solicitarea este fundamentată pe dispozițiile art. 205 și art. 206 din OG nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedură fiscală, reprezentând astfel o contestație.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea contestației:

I. Prin contestația formulată, S.C. X S.R.L. se îndreaptă împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./26.07.2012 emisă de către Direcția Municipiului București pentru Accize și Operațiuni Vamale, în susținerea cauzei invocând următoarele motive:

- liberul de vamă a fost acordat doar cu plata datoriilor vamale fără taxa antidumping pentru încadrarea de șuruburi cu origine Malaiezia;

- apreciază că la data importului de șuruburi – 22.02.2011 – programul informatic putea conține erori „care nu au luat în calcul taxa antidumping pentru încadrarea respectivă”;

- solicită revenirea asupra deciziei emise ținând cont de documentele depuse: declarația vamală, declarația de conformitate și certificatul FORM A;

- în precizarea formulată ulterior contestației, arată că „în ceea ce privește plata sumei de lei, evidențiată conform deciziei nr./26.07.2012, plata datorată pentru taxa de antidumping tva și accesorii conform art. 44-47 din decizia nr. 1/1995 a Consiliului de asociere dintre CE și Turcia, o consider nejustificată, deoarece în momentul efectuării importului de șuruburi din Malaiezia – 22.02.2011 – aceasta nu era în vigoare, deci nu trebuia achitată.”

În concluzie, solicită anularea deciziei atacate.

II. Controlul vamal a fost efectuat urmare a adresei Autorității Naționale a Vămirilor nr./05.07.2012, înregistrată la Direcția Municipiului București pentru Accize și Operațiuni Vamale sub nr./06.07.2012, organele vamale constatând că societatea petentă a solicitat depunerea declarației de punere în liberă circulație MRN nr./22.02.2011 pentru importul de mărfuri din Malaiezia pentru care nu a fost încasată taxa antidumping datorată în conformitate cu dispozițiile art. 44 – 47 din Decizia nr. 1/1995 a Consiliului de asociere dintre Comunitatea Europeană și Turcia, respectiv în situația în care, prin reglementări comunitare sunt instituite taxe antidumping pentru anumite produse originare din țări terțe, acestea trebuie percepute la importul produselor respective pe teritoriul comunității în cazul în care acestea au fost importate anterior în Turcia și expediate din această țară însoțite de certificat de circulație a mărfurilor A.TR.

Totodată organele vamale în considerarea faptului că taxa antidumping nu a fost nici percepută, nici plătită, la punerea în liberă circulație a mărfurilor, au făcut aplicațiunea art. 139 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stabilind în sarcina petentei o taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei, la care au fost calculate și accesorii aferente.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal în raport cu actele normative în vigoare referitoare la speța analizată, se rețin următoarele aspecte:

Cauza supusa soluționării este de a stabili dacă S.C. X S.R.L. datorează bugetului de stat obligațiile vamale stabilite suplimentar în sarcina sa prin Decizia pentru regularizarea situației nr./26.07.2012 la sursele taxa antidumping și taxa pe valoarea adăugată, în condițiile în care organele vamale cu ocazia controlului vamal ulterior au făcut aplicațiunea Deciziei nr. 1/1995 a Consiliului de asociere dintre Comunitatea Europeană și Turcia privind punerea în aplicare a fazei finale a Uniunii Vamale.

În fapt, S.C. X S.R.L. a importat din Malaesia prin Biroul vamal Târguri și Expoziții București conform declarației vamale de punere în liberă circulație MRN/22.02.2011 – articolul 1 – o cantitate de bucăți șuruburi.

Din documentele existente la dosarul cauzei a rezultat că articolul 1 din declarația MRN/22.02.2011 se referă la produse originare din China, care anterior punerii în liberă circulație pe teritoriu comunitar, au fost importate în Turcia.

Din modul de completare a declarației vamale rezultă că aceste produse fac obiectul Acordului de uniune vamală încheiat cu Turcia, fiind însoțite de certificatul de circulație a mărfurilor A.TR.

Potrivit art. 12.3 din Decizia nr. 1/1995 a Consiliului de asociere dintre Comunitatea Europeană și Turcia privind implementarea fazei finale a Uniunii Vamale, la importul pe teritoriul Comunității a produselor care nu sunt originare din Turcia, se aplică măsurile de politică comercială adoptate de Comunitate în relația cu țările terțe.

În conformitate cu dispozițiile art. 44 – 47 din Decizia nr. 1/1995, în situația în care, prin reglementări comunitare, sunt instituite taxe antidumping pentru anumite produse originare din țări terțe, acestea trebuie percepute la importul produselor respective pe teritoriul Comunității, chiar și în cazul în care acestea au fost importate anterior în Turcia și expediate din această țară, însoțite de certificatul A.TR.

În drept, sunt incidente următoarele prevederi legale:

Legea nr. 86/2006 privind privind Codul vamal al Românie prevede:

“ART. 100

(1) *Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.*

(2) *În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.*

(3) *Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.*

(4) *Autoritatea vamală stabilește modelul documentului necesar pentru regularizarea situației, precum și instrucțiunile de completare a acestuia.*

(5) *În cazul în care se constată că a luat naștere o datorie vamală sau că au fost sume plătite în plus, autoritatea vamală ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus sau rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.*

(6) *În cadrul controlului ulterior al declarațiilor, autoritatea vamală stabilește potrivit alin. (3) și diferențele în plus sau în minus privind alte taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, luând măsuri pentru încasarea diferențelor în minus constatate. Diferențele în plus privind aceste taxe și impozite se restituie potrivit normelor legale care le reglementează.*

(7) *Când încălcarea reglementărilor vamale constituie, după caz, contravenție sau infracțiune, autoritatea vamală este obligată să aplice sancțiunile contravenționale sau să sesizeze organele de urmărire penală.*

(8) *Declarația vamală acceptată și înregistrată, precum și documentul prevăzut la alin. (4) constituie titlu de creanță.”*

Art. 287 - Dispozițiile cuprinse în prezentul cod și în alte reglementări vamale privind plata, garantarea, înscrierea în evidențele contabile, stingerea datoriei vamale și remiterea drepturilor de import, cu excepția art. 163 și 247 din prezentul cod, se aplică în mod corespunzător și pentru taxa pe valoarea adăugată și pentru accize care, potrivit Codului fiscal, sunt în atribuțiile autorității vamale.

ORDIN nr. 7.521 din 10 iulie 2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal

ulterior:

„ART. 77

(1) În situațiile în care după verificarea declarațiilor vamale sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte ori incomplete, iar autoritatea vamală trebuie să ia măsuri pentru regularizarea situației, organul de control dispune sau propune măsuri ținând seama de noile elemente consemnate în procesul-verbal de control.

(2) În aceste cazuri se vor avea în vedere prevederile art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, prin care se stipulează că organele de control vamal sunt îndrituite să constate diferențe de datorie vamală sau alte taxe și impozite datorate în cadrul operațiunilor vamale și să ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus ori să propună restituirea celor care au fost încasate în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.”

Regulamentul CEE 2913/1992 a Consiliului de instituire a Codului vamal:

„Art. 20 (1) Drepturile legal datorate la apariția unei datorii vamale se bazează pe Tariful Vamal al Comunităților Europene.

Art. 201 (1) O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import sau

(b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.

(2) O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.

(3) Debitorul vamal este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor vamal. Atunci când se întocmește o declarație vamală privind unul dintre regimurile menționate la alineatul (1) pe baza informațiilor care conduc la faptul că toate sau o parte a drepturilor legal datorate nu au fost încasate, persoanele care au oferit informațiile necesare la întocmirea declarației și care știau sau care ar fi trebuit să știe în mod normal că aceste informații erau false pot fi considerate, de asemenea, debitori vamali în conformitate cu dispozițiile naționale în vigoare.

Art. 214 (1) În absența dispozițiilor contrare prevăzute în prezentul cod și fără a aduce atingere alineatului (2), valoarea drepturilor de import sau export aplicabile marfurilor se determină pe baza regulilor de evaluare adecvate pentru respectivele marfuri la data nașterii datoriei vamale aferente.

(2) Atunci când nu este posibilă stabilirea precisă a datei la care a luat naștere datoria vamală, data avută în vedere la stabilirea regulilor de evaluare adecvate pentru respectivele marfuri este aceea la care autoritățile vamale decid că marfurile îndeplinesc condițiile în care ia

naștere o datorie vamala.

Cu toate acestea, atunci cand autoritatile vamale detin informatii pe baza carora pot stabili ca datoria vamala a luat naștere înainte de a se lua acea decizie, valoarea drepturilor de import sau export pentru marfurile în cauza se stabilește pe baza regulilor de evaluare adecvate în termenul cel mai scurt posibil în care se poate stabili existenta datoriei vamale rezultate din situatia respectiva pe baza informatiilor disponibile”.

Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare:

”Art. 136 - (1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

Art. 139. - (1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

Art. 157. - (3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal, în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligația depunerii declarației de import pentru TVA și accize”.

În contextul considerentelor prezentate, se constată că în considerarea prevederilor art. 12.3 din Decizia nr. 1/1995 a Consiliului de asociere dintre Comunitatea Europeană și Turcia privind implementarea fazei finale a Uniunii Vamale, la importul pe teritoriul Comunității a produselor care nu sunt originare din Turcia, se aplică măsurile de politică comercială adoptate de Comunitate în relația cu țările terțe.

În conformitate cu dispozițiile art. 44 – 47 din Decizia nr. 1/1995, în situația în care, prin reglementări comunitare, sunt instituite taxe antidumping pentru anumite produse originare din țări terțe, acestea trebuie percepute la importul produselor respective pe teritoriul Comunității, chiar și în cazul în care acestea au fost importate anterior în Turcia și expediate din această țară, însoțite de certificatul A.TR.

Astfel la punerea în liberă circulație a acestor produse – articolul 1 din declarația de punere în liberă circulație MRN nr./22.02.2011 - trebuia percepută și achitată o taxă antidumping, astfel că în condițiile în care taxa antidumping nu a fost percepută la punerea în liberă circulație a acestora, organele de control vamal nu au făcut altceva decât să

procedeze la restabilirea situației legale, dat fiind faptul că în ceea ce privește aplicabilitatea teritorială a legislației comunitare adoptate la nivelul Uniunii Europene dispozițiile art. 2 alin. (1) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar prevăd că: **În cazul în care nu există dispoziții contrare, fie în conformitate cu convențiile internaționale sau cu practicile cutumiare cu întindere geografică sau economică limitată, fie în conformitate cu măsurile autonome ale Comunității, reglementările vamale comunitare se aplică uniform pe întregul teritoriu vamal al Comunității**” și ținând cont de faptul că la data de 01.01.2007 România a aderat la Uniunea Europeană potrivit Tratatului privind aderarea a României și a Republicii Bulgaria la Uniunea Europeană, ratificat de România prin Legea nr. 157/2005, rezultă ca **regulamentele comunitare sunt obligatorii în statele membre ale Uniunii Europene, inclusiv în România.**

Pe cale de consecință organele vamale au procedat, în mod corect și legal, la aplicarea măsurilor de politică comercială adoptate de Comunitate în relația cu țările terțe, în speță Decizia nr. 1/1995 a Consiliului de asociere dintre Comunitatea Europeană și Turcia privind implementarea fazei finale a Uniunii Vamale, la importul pe teritoriul Comunității a produselor care nu sunt origine din Turcia.

În considerarea prevederilor art. 213 alin. (1) din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, respectiv:

„În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.” și având în vedere faptul că în contestația formulată solicită „să reveniți asupra deciziei ținând cont de documentele puse la dispoziție și de faptul că poate au fost erori de program la acea dată care nu au luat în calcul taxa antidumping pentru încadrarea respectivă”, petenta anexând certificatul FORM A – PP – .. – privind originea mărfurilor Malaezia și declarațiile de conformitate din 16.01.2012 și 14.08.2012, fără a preciza vreo dispoziție legală pe care să se întemeieze, învedereăm faptul că organele vamale, în calitate de organe competente în administrarea impozitelor, taxelor și altor sume care se datorează, potrivit legii în vamă, (art. 32 alin. 3 din Codul de procedură fiscală, republicat), ulterior formulării contestației au procedat la analizarea documentelor existente la dosarul contestației, concluzionând că „certificatul FORM A – PP – ... – privind originea mărfurilor Malaezia, precum și declarațiile de conformitate din 16.01.2012 și 14.08.2012 se referă la o marfă expedită după data de import a mărfurilor ce fac obiectul importului MRN nr./22.02.2011.”; astfel că în virtutea principiului general de drept

tempus regit actum, susținerile petentei din contestația formulată nu au putut fi reținute în soluționarea favorabilă a acesteia.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, se reține că în condițiile în care în mod corect organele vamale au stabilit în sarcina petentei o diferență de drepturi vamale stabilite suplimentar (taxa antidumping în sumă de lei), în conformitate cu art. 139 alin. (1) din Codul fiscal baza impozabilă pentru taxa pe valoarea adăugată este majorată cu taxa antidumping.

Referitor la penalitățile și dobânzile de întârziere în sumă totală de ... lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, calculate în sarcina petentei prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./26.07.2012 se reține că stabilirea de dobânzi de întârziere și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilit suplimentar, contestația a fost respinsă, rezultă că și pentru capătul de cerere privind dobânzile de întârziere și penalitățile de întârziere, calculate în sarcina petentei reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept ***accessorium sequitur principalem***, contestația va fi respinsă.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. Art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, art. 77 din Ordinul nr. 7.521 din 10 iulie 2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, art. 20, art. 201, art. 214 din Regulamentul CEE 2913/1992 a Consiliului de instituire a Codului vamal, art. 136, art. 139, art. 157 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile art. 44 – 47 din Decizia nr. 1/1995 a Consiliului de asociere dintre Comunitatea Europeană și Turcia privind implementarea fazei finale a Uniunii Vamale, coroborat cu art. art. 32, 213 alin. (1) din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de **S.C. X S.R.L.** cu sediul în, jud. Arad, împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./26.07.2012 emisă de Direcția Municipiului București pentru Accize și Operațiuni Vamale, pentru suma totală de lei reprezentând: taxa antidumping - lei, dobândă compensatorie - lei, taxa pe valoarea adăugată - lei, penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată - ... lei și dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată - lei, ca

neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Arad, în termen de 6 luni de la data comunicării.

Director executiv,

.....